

IAN HARGREAVES GAZETECİLİK: BİR KİTAP İNCELEMESİ

Ersel KİRAZ¹

Kitabın Künyesi:

Soyad, Ad: Hargreaves, Ian

Basım Yılı: 2003

Değerlendirilen kitabın başlığı: Gazetecilik

Yayın yeri: İstanbul

Yayınevi: Literatür Yayıncılık

Sayfa sayısı: 312

ISBN: 9789758431985

GİRİŞ

Ian Hargreaves'in Gazetecilik adlı eseri, gazeteciliğin tarihsel süreç içinde geçirdiği evrimi ve modern dünyada karşı karşıya kaldığı zorlukları derinlemesine ele alan kapsamlı bir incelemedir. Hargreaves, dijitalleşme, küreselleşme ve medya sahipliğinde yaşanan değişimlerin gazetecilik üzerindeki etkilerini ele alırken, gazeteciliğin toplumsal sorumluluğunu ve etik ilkelerini sorguluyor. Kitap, özgür basının doğuşundan günümüze kadar gazeteciliğin demokrasi içindeki vazgeçilmez yerini ve kamuoyunu bilgilendirme misyonunu vurgularken, medyanın eğlence odaklı haberciliğe yönelmesi ve medya sahipliğinin birkaç güçlü kişinin elinde yoğunlaşmasının yarattığı tehlikelere dikkat çekiyor. Hargreaves'in çalışmasının gazetecilik mesleğine ilgi duyanlar için değerli bir kaynak olmasının yanı sıra, medya profesyonellerine ve gazetecilik öğrencilerine de yeni çağın gerekliliklerini anlamaları konusunda rehberlik edeceği düşünülmektedir.

IAN HARGREAVES GAZETECİLİK: BİR KİTAP İNCELEMESİ

Ian Hargreaves'in Gazetecilik adlı eseri, 21. yüzyılın hızlı dönüşüm sürecinde gazeteciliğin rolünü ve evrimini ele alıyor. Kitap, küreselleşme, dijitalleşme ve medya sahipliğindeki değişimlerin gazetecilik üzerinde yarattığı etkileri detaylandırarak, bu yeni dünyada gazetecilerin karşılaştığı etik zorlukları ve mesleki sorumlulukları derinlemesine irdeliyor. Hargreaves, gazeteciliğin gücünün paradoksunu açıklarken, bir yandan medyanın bilgiye erişimi daha demokratik bir hale getirdiğini ancak aynı zamanda medyanın güvenilirliği ve tarafsızlığının giderek sorgulanır olduğunu belirtiyor.

¹ Arş. Gör. Dr. Bursa Teknik Üniversitesi, İletişim Fakültesi, Yeni Medya ve İletişim Bölümü, E-Mail: ersel.kiraz@btu.edu.tr, ORCID: 0000-0002-7627-998X.

Gazetecilik tarihinde özgür basın doğuşundan bugüne kadar yaşanan dönüşümleri de anlatan kitap, özellikle gazeteciliğin devletle olan ilişkisini, medya sahipliğinin değişimini ve dijital çağın habercilik üzerindeki etkilerini kapsamlı bir şekilde analiz ediyor. Hargreaves, okura gazetecilik mesleğinin gücünü, bu gücün sorumluluklarını ve toplumsal etkilerini anlamaları için bir çerçeve sunuyor. Kitap, hem medya profesyonellerinin hem de gazetecilik eğitimi gören öğrencilerin gazeteciliğin temel ilkelerini sorgulamalarına ve dijital çağın gerekliliklerine uygun bir bakış açısı geliştirmelerine yardımcı olacak nitelikte. Ancak, kitabın kimi bölümlerinde yer alan yoğun bilgi aktarımı, bazı okurlar için ağır ve akademik gelebilir. Bunun yanı sıra kitap, gazetecilikte karşılaşılan etik ikilemleri ve medya sahipliğinin oluşturduğu baskıyı detaylıca ele alsa da çözüm önerileri sunma konusunda yetersiz kalıyor. Buna rağmen, Gazetecilik, mesleğin geçmişi, bugünü ve geleceğine dair kapsamlı bir bakış sunarak hem gazeteciler hem de üniversitelerimizde gazetecilik okuyan öğrencilerimiz için değerli bir rehber niteliğinde.

Ian Hargreaves'in Gazetecilik kitabının "Özgür Doğanlar: Haber Medyasının Kısa Tarihi" adlı ilk bölümü, gazeteciliğin tarihsel gelişimine odaklanıyor ve özgür basının doğuşundan bugüne kadar yaşadığı değişimleri ele alıyor. Hargreaves, gazeteciliğin ortaya çıkışını ve özgür basının önemini vurgularken, habercilik pratiğinin modern demokrasi için neden vazgeçilmez bir unsur olduğunu anlatıyor.

Bu bölümde, gazeteciliğin ilk büyük destekçileri olan John Milton ve Thomas Paine gibi isimlerin özgür ifade hakkını savunmaları ve bu uğurda verdikleri mücadeleler ele alınıyor. Milton'ın *Areopagitica* adlı eseri ile ifade özgürlüğüne dair ilk radikal savunmalar yapılmış, bu da basının özgürlüğüne dayalı fikirlerin temellerini atmıştır. Yazar, Amerikan Devrimi ve Anayasa'nın yazılmasında etkili olan Paine'in *Rights of Man* gibi eserleri ise gazeteciliğin halkı bilgilendirme işlevini güçlendiren çalışmalar olarak öne çıkarmış. Hargreaves, Paine'in Amerikan Anayasası'nda gazeteciliğin özgür olması gerektiğine dair güçlü bir yer edinmesini sağladığını da vurguluyor.

Hargreaves, bu dönemde gazetenin yalnızca bilgi paylaşmakla kalmadığını, aynı zamanda devrimleri ve halk hareketlerini tetikleyen bir güç haline geldiğini örneklerle açıklıyor. Fransa ve İngiltere'deki devrimci gazeteciler, halkı bilinçlendirme ve hükümetleri denetleme görevlerini üstlenmişlerdir. Ancak bu süreçte gazetecilik, bireylerin mahremiyetine yönelik tehlikeler ve politik etkiler gibi çeşitli etik sorunlarla da karşılaşmıştır. Örneğin, Fransız Devrimi sırasında gazeteciliğin bir propaganda aracı olarak kullanılması, halkı manipüle edebilecek gücünün sınırlarını da ortaya koymuştur.

Bölümde ayrıca gazeteciliğin farklı ülkelerde kazandığı biçimsel özellikler de karşılaştırmalı olarak sunuluyor. Fransız gazeteciliği, Anglosakson gazeteciliğine göre daha entelektüel ve denemeci bir yaklaşıma sahiptir. Hargreaves, bu farklılıkların gazetecilik etiği ve mesleğin toplumsal rolü açısından nasıl sorunlar doğurduğunu ele alıyor. Örneğin, bölümde Fransız gazeteciliğinde bireylerin mahremiyetine daha fazla saygı gösterilirken, İngiltere ve ABD'de gazeteciliğin daha "saldırgan" bir yapıya büründüğü gözlemlenmiştir deniyor.

Son olarak, Hargreaves gazeteciliğin tarih boyunca iki temel misyonu olduğuna vurgu yapıyor. Bunlar halkı bilgilendirmek ve demokrasiyi korumak olarak

değerlendiriliyor. Gazetecilik bu misyonları gerçekleştirmek adına özgürlükçü bir zemine ihtiyaç duymuş ve baskı, sansür gibi tehditlere karşı direniş göstermiştir. Yazar ayrıca bu bölümde özgür basının toplumdaki gücü ve rolünü irdeleyerek, günümüzde gazetecilikte yaşanan krizlerin köklerinin bu tarihsel mücadelede bulunduğunu öne sürmekte.

Ian Hargreaves'in Gazetecilik kitabının "Büyük Birader: Gazetecilik ve Değişen Devlet" adlı ikinci bölümünde, gazeteciliğin devletle olan karmaşık ilişkisi ve bu ilişkinin tarih boyunca nasıl dönüştüğü anlatılıyor. Hargreaves, devletlerin medya üzerindeki denetim çabalarını, sansür uygulamalarını ve kontrol mekanizmalarını gözler önüne sererken, gazetecilerin özgür bir şekilde haber yapabilme mücadelesini ele alıyor.

Bu bölümde, hükümetlerin medya üzerindeki baskısının ve gazeteciliğin kamusal bir güç olarak ortaya çıkışının nasıl çakıştığına tanıklık ediliyor. Hargreaves, örneklerle, otoriter devletlerin özgür basını nasıl tehdit ettiğini, hükümetlerin kendi politikalarını desteklemek amacıyla medyayı manipüle etmeye çalıştığını anlatıyor. Özellikle İngiltere ve Amerika gibi ülkelerde basının bir "dördüncü kuvvet" olarak konumlanması ve zamanla devlet üzerindeki denetleyici rolünün güçlenmesi, gazetecilerin bu güç dengesi içerisinde nasıl yer aldığını gösteriyor.

Gazetecilerin devletle olan bu ilişkilerinde bir denge bulmaya çalıştıklarını, bir yandan kamuoyunu bilgilendirme görevlerini yerine getirirken diğer yandan devletin uygulamalarıyla çatışmalarının kaçınılmaz hale geldiğini açıklıyor. Hargreaves'e göre, medya devleri ve politik figürler arasında giderek karmaşık bir hale gelen bu ilişki, kamuoyunun medyaya olan güvenini ve gazetecilerin tarafsızlığını olumsuz etkiliyor. Özellikle medya sahipliğinde ortaya çıkan yoğunlaşmalar ve büyük medya kuruluşlarının iktidarla olan bağı, gazeteciliğin bağımsızlık ilkesini tehdit ediyor.

Bölümün devamında, medyanın devlet üzerinde baskı kurabilme gücünün arttığı bir dönemde, hükümetlerin medyayı manipüle etme çabaları da hız kazandığı anlatılıyor. Hargreaves, İngiltere'de medya sahipliğinin Rupert Murdoch gibi figürlerin elinde yoğunlaşmasının, hükümetlerle medya arasındaki sınırları belirsizleştirdiğini örneklerle gözler önüne seriyor. Medya sahipleri ve hükümetler arasındaki çıkar ilişkilerinin, gazetecilerin haber yapma sürecine ve tarafsızlıklarına nasıl müdahale ettiğini vurguluyor. Son olarak, Hargreaves, günümüz dünyasında gazetecilerin karşılaştığı en büyük zorluklardan birinin, halkı doğru bilgilendirme sorumluluklarını yerine getirmeye çalışırken devletin ve medyanın ekonomik çıkarlarını dengede tutmak olduğunu belirtiyor.

Ian Hargreaves'in Gazetecilik kitabının "İlk Şehitler: Savaş Alanlarındaki Gazeteciler" başlıklı üçüncü bölümü, savaş muhabirliğinin zorluklarını ve gazetecilerin çatışma bölgelerinde üstlendikleri riskleri inceliyor. Hargreaves, savaş gazeteciliğinin tarihini ve bu alanda görev yapan gazetecilerin yaşadığı tehlikeleri örnekler üzerinden anlatıyor.

Bu bölümde, savaş muhabirlerinin hem haber yapma hem de hayatta kalma mücadelesi gözler önüne seriliyor. Hargreaves, savaş alanlarında çalışan gazetecilerin karşılaştığı fiziksel ve psikolojik tehditleri açıklarken, onların haber uğruna göze aldıkları risklere odaklanıyor. Bu gazeteciler, yalnızca çatışmaların tarafsız gözlemcisi olarak değil, aynı zamanda savaşın acımasız gerçeklerini kamuoyuna aktaran cesur bireyler olarak

karşımıza çıkıyor. Hargreaves, savaş muhabirlerinin, çatışma ortamlarında bile objektif kalmaya çalışırken, tarafların baskısı ve sansür tehditleriyle karşılaştıklarını vurguluyor.

Bölümde, savaş gazeteciliğinin gerektirdiği cesarete rağmen, bu gazetecilerin etik sınırları korumakta yaşadıkları güçlükler de ele alınıyor. Hargreaves, savaş bölgelerinde çekilen çarpıcı görüntülerin ve dramatik anlatımların bazen sansasyonel hale geldiğini, bunun da savaş gazeteciliğini "abur cubur haberciliğe" dönüştürdüğünü belirtiyor. Çatışmaların çarpıcı detaylarına odaklanmanın, olayların daha derin analiz edilmesini gölgede bıraktığını ve bazen savaşın temel nedenlerinin göz ardı edilmesine yol açtığını ifade ediyor. Savaş haberlerinin bu dramatik sunumu, kamuoyunu savaşa karşı duyarsızlaştırırken gazetecilerin objektifliğini koruma çabalarını zorlaştırıyor.

Hargreaves, bölümde ayrıca savaş muhabirlerinin karşı karşıya kaldıkları hukuki ve etik sorunlara da dikkat çekiyor. Savaşın içinde, tarafsızlık ve güvenilirlik gibi gazetecilik ilkelerinin sınırları zorlanıyor; gazeteciler, savaşın gidişatını etkileyebilecek bilgileri gizlemek ya da açıklamak arasında zor kararlar vermek zorunda kalıyor. Örneğin, savaş bölgelerinde muhabirlerin bir grubun yanında yer almadan çalışmasının, hem fiziksel güvenliklerini sağlamak hem de bağımsız kalmak açısından kritik bir öneme sahip olduğunu açıklıyor. Son olarak, Hargreaves, modern savaş gazeteciliğinde yaşanan dönüşümlere değiniyor. Dijital çağda bilgiye anında ulaşım ve görsel medyanın gücü sayesinde savaş alanlarındaki görüntüler hızlıca yayılarak geniş kitlelere ulaşıyor. Ancak, bu hızın gazetecilerin haberin doğruluğunu ve etik değerleri koruma görevlerini daha da zorlaştırdığını belirtiyor. Gazetecilerin, bu hızlı habercilik ortamında doğruluk ve tarafsızlıklarını koruyarak halkın güvenini kazanmanın yollarını aradıklarını da ifade ediyor.

Dördüncü bölüm olan "Şöhret Delisi: Bir Eğlence Aracı Olarak Gazetecilik" adlı bölüm, medyanın eğlence unsuru haline gelme sürecini ve bu değişimin gazeteciliğin temel işlevlerini nasıl etkilediğini ele alıyor. Hargreaves, popüler kültürün medyadaki yükselişiyle birlikte, gazeteciliğin bilgi verme ve kamu yararına hizmet etme amacından uzaklaşıp giderek sansasyonel ve şöhret odaklı bir yapıya dönüştüğünü açıklıyor. Bu bölümde, Hargreaves medya kuruluşlarının, halkın ilgisini çekmek ve gelirlerini artırmak amacıyla eğlence içeriğine yönelmesini eleştiriyor. Gazeteciliğin, sadece kamu yararına odaklanan bir bilgi aracı olarak değil, aynı zamanda ünlülerin hayatını takip eden, sansasyonel haberlerle dolu bir eğlence endüstrisinin parçası olarak konumlandığını anlatıyor. Bu yeni habercilik anlayışında, ünlülerin skandalları, magazin haberleri ve popüler kültür öğeleri, gazeteciliğin ana akışını oluşturarak daha ciddi konuların önüne geçiyor.

Hargreaves, bu sansasyonel içeriklerin toplum üzerindeki etkilerini tartışırken, "abur cubur haberciliği" kavramını kullanıyor. Bu tür haberciliğin, toplumun bilgiye ulaşma biçimini değiştirdiğini ve kamuoyunun önemli olaylar yerine skandallara, dedikodulara ve ünlülerin özel hayatına odaklanmasına yol açtığını vurguluyor. Bu tür haberlerin uzun vadede halkın bilgi edinme hakkını zedelediğini, çünkü eğlence odaklı gazeteciliğin eleştirel düşüncüyü geri plana iterek, halkı yüzeysel bilgiyle yetinmeye zorladığını belirtiyor.

Bölümde, eğlence medyasının siyasi ve toplumsal olaylara olan ilgiyi nasıl azalttığına dair örnekler veriliyor. Hargreaves, siyasi skandallar ve ekonomik krizler gibi ciddi konuların yerine, izleyici kitlesinin ilgisini çekecek sansasyonel ve eğlenceye yönelik haberlerin tercih edildiğini ifade ediyor. Bu da gazeteciliğin toplumu bilinçlendirme misyonunu zayıflatırken, popüler kültür ikonlarını ön plana çıkararak toplumsal farkındalığı köreltiyor. Hargreaves ayrıca, gazeteciliğin eğlence medyasıyla yakınlaşmasının, etik sorunları da beraberinde getirdiğini belirtiyor. Ünlülerin özel hayatına gereksiz müdahaleler, magazinsel olayların abartılması ve toplumun ilgisini çekmek adına haberlerin çarpıtılması gibi etik problemler, bu dönemde gazetecilik mesleğinin güvenilirliğini sarsıyor. Bu eğlence odaklı habercilik anlayışı, gazetecileri kamu yararını gözetmekten çok reyting peşinde koşan kişiler haline getiriyor ve mesleğin ahlaki değerleriyle çelişen bir noktaya sürüklüyor.

Son olarak, Hargreaves, gazeteciliğin eğlenceyle bu yakın ilişkisinin demokratik toplumlar için yarattığı tehditlere dikkat çekiyor. Gazetecilik, halkı aydınlatmak yerine eğlendirmeye yöneldikçe, kamuoyunun eleştirel düşünme becerisini köreltme riski taşıyor. Yazara göre bu durum, demokratik bir toplum için tehlikeli, çünkü vatandaşların sağlıklı bir bilgi temeli olmadan bilinçli kararlar vermeleri zorlaşıyor. Hargreaves, gazeteciliğin eğlence ve sansasyondan uzaklaşıp asli görevine, yani toplumun ihtiyaç duyduğu bilgiyi sağlamaya odaklanması gerektiğini vurguluyor. Bu bölüm, gazeteciliğin halkı bilgilendirme misyonundan nasıl uzaklaştığını, eğlence odaklı bir medya ortamının demokrasiyi ve toplumsal bilinçlenmeyi nasıl tehdit ettiğini çarpıcı bir şekilde ortaya koyuyor.

Ian Hargreaves'in Gazetecilik kitabının "Bir Yere Kadar Lord Copper: Gazetecilerin Sahibi Kim?" başlıklı beşinci bölümü, medya sahipliğinin gazetecilik üzerindeki etkilerini ve büyük medya kuruluşlarının gücünü ele alıyor. Hargreaves, medyanın birkaç güçlü kişinin veya kuruluşun kontrolüne geçmesiyle birlikte, gazetecilerin bağımsız haber yapma olanaklarının nasıl sınırlandığını ve bunun gazetecilik etiğini nasıl tehdit ettiğini anlatıyor. Bu bölümde, Hargreaves, medya sahipliğinde yaşanan yoğunlaşmanın, gazeteciliğin tarafsızlık ilkesini nasıl zedelediğini örneklerle açıklıyor. Özellikle Rupert Murdoch gibi medya patronlarının devletler üzerinde kurduğu baskıya dikkat çeken yazar, bu durumun gazetecilerin üzerindeki baskıyı artırdığını ve onların bağımsız haber yapma gücünü zayıflattığını belirtiyor. Murdoch ve benzeri medya devlerinin, sahip oldukları yayın kuruluşları aracılığıyla kendi politik ve ticari çıkarlarını korumaya yönelik içerikler yayınlattığına işaret ediyor.

Hargreaves, medya sahipliğinin bir avuç güçlü figürün elinde yoğunlaşmasının, gazetecilerin habercilikte özgür davranmalarını engellediğini ve halkın haber alma hakkını tehlikeye attığını savunuyor. Büyük medya patronlarının çıkarları doğrultusunda gazetelere ve televizyon kanallarına müdahale etmesi, gazetecileri baskı altına alıyor ve sansür uygulamalarına yol açıyor. Bu durum, medya kuruluşlarının tarafsız kalmasını zorlaştırırken, gazetecilerin bağımsız haber yapma çabalarını da ciddi anlamda kısıtlıyor.

Bölümde ayrıca, medya sahiplerinin siyasi ve ekonomik gücün kaynağı haline gelmesiyle gazeteciliğin işlevinin nasıl değiştiğine değiniliyor. Hargreaves, medya sahiplerinin iktidarla ilişkilerini sağlamlaştırmak için hükümetleri destekleyici içerikler yayımlatabildiğini ve kamuoyunu kendi çıkarları doğrultusunda yönlendirebildiğini

açıklıyor. Bu bağlamda, medya sahiplerinin politik güçle olan bağlantıları, gazetecilikte tarafsızlık ve güvenilirliği zayıflatan bir faktör olarak öne çıkıyor. Hargreaves, medya sahiplerinin artan gücünün gazetecilik etiğine getirdiği zorlukları da ele alıyor. Medya sahiplerinin siyasi veya ticari çıkarlarına ters düşen içeriklerin sansürlenmesi, gazetecilerin halkı bilgilendirme görevini tehlikeye atıyor. Gazeteciler, patronlarının çıkarlarına zarar verebilecek haberleri yayınlamak konusunda çekinceler yaşıyor, bu da gazeteciliğin kamu yararına hizmet etme misyonuna gölge düşürüyor.

Son olarak, Hargreaves, medya sahipliğindeki bu yoğunlaşmanın demokrasinin sağlığı üzerindeki etkilerini vurguluyor. Bağımsız gazeteciliğin azaldığı ve medya sahiplerinin politik nüfuz kazandığı bir ortamda, halkın objektif bilgiye ulaşması zorlaşıyor. Medya patronlarının kendilerine bağımlı bir medya sistemi kurması, demokratik bir toplumun en temel değerlerinden biri olan halkın bilgiye erişim hakkını tehdit ediyor. Hargreaves, medya sahipliğinin sınırlanması ve medyada çoğulculuğun sağlanmasının demokratik bir toplum için hayati önem taşıdığını belirtiyor. Ayrıca bölüm, medya sahiplerinin gazetecilik üzerindeki etkilerini ve bağımsız gazeteciliğin nasıl risk altında olduğunu çarpıcı örneklerle ortaya koyuyor. Hargreaves, medya sahipliğinin gazeteciliğin işleyişini nasıl şekillendirdiğini ve bu durumun demokratik toplumlar için yarattığı tehlikeleri güçlü bir şekilde gözler önüne seriyor.

Ian Hargreaves'in kitabının "İsrarlı Yazı Yazan Yazarlarla Yardakçılar: Gazetecilik ve Halkla İlişkiler" başlıklı altıncı bölümü, gazeteciliğin halkla ilişkiler ve reklam dünyası ile olan karmaşık ilişkisini ele alıyor. Hargreaves, günümüzde gazeteciliğin, ticari ve siyasi amaçlara hizmet eden halkla ilişkiler içerikleriyle giderek daha fazla iç içe geçmesinin gazeteciliğin bağımsızlığı ve güvenilirliği için yarattığı risklere dikkat çekiyor. Yazar bu bölümde, halkla ilişkiler uzmanlarının ve pazarlama ekiplerinin, haber içeriğini kendi çıkarları doğrultusunda nasıl etkileyebildiğini ele alıyor. Hargreaves, halkla ilişkilerin gazeteciler üzerinde oluşturduğu baskı ile bazı içeriklerin adeta "israrlı" bir biçimde hazırlandığını belirtiyor. Reklam verenlerin ve siyasi lobilerin, medya üzerinde kurdukları baskıyla halkı yönlendirme çabaları, gazetecilerin tarafsızlık ilkesini zorluyor ve gerçek haberlerin yerini pazarlama amaçlı gerçek dışı hikâyelere bırakabiliyor.

Hargreaves, bu durumun gazeteciliğin misyonuna aykırı olduğuna işaret ederek, halkın doğru bilgiye erişim hakkını tehdit ettiğini vurguluyor. Gazetecilerin halkla ilişkiler baskısı altında kaldığında, kamu yararı için objektif haber yapmalarının zorlaştığını belirten yazar, bu baskıların gazeteciliğin etik değerleriyle çeliştiğini ifade ediyor. Gazeteciliğin, halkla ilişkilerle arasına mesafe koymasının demokrasinin sağlığı için önemli olduğu da bölüm içinde vurgulanıyor.

Ian Hargreaves'in Gazetecilik kitabının "Cinayet Benim İşim: Gazetecilik Etiği" adlı yedinci bölümü, gazetecilik mesleğinin etik sorunlarını ve gazetecilerin bu alanda karşılaştığı ikilemleri ele alıyor. Hargreaves, gazetecilikte etik ilkelerin giderek daha önemli hale geldiğini ve bu ilkelerin ihlal edilmesinin toplumda gazeteciliğe duyulan güveni nasıl zedelediğini vurguluyor. Bu bölümde, gazetecilerin tarafsızlık, doğruluk, gizlilik ve kamu yararına hizmet gibi temel etik değerleri koruma yükümlülükleri üzerinde duruluyor. Hargreaves, gazetecilerin haber yaparken bu değerlere bağlı kalmasının önemine dikkat çekerken, sansasyonel haber peşinde koşmanın ve özel hayata gereksiz müdahalenin

gazetecilik etik değerleriyle çeliştiğini belirtiyor. Özellikle kişisel mahremiyet ve kamu yararı arasındaki ince çizgide gazetecilerin yaşadığı ikilemleri ele alıyor ve medyanın zaman zaman bu çizgiyi aşmasının toplumda olumsuz sonuçlara yol açtığını ifade ediyor.

Hargreaves, etik ihlallerin gazeteciliğin güvenilirliğini zedeleyerek toplumu bilgilendirme misyonunu baltaladığını savunuyor. Medyanın sansasyon ve hız uğruna doğruluğu feda etmesi, halkın haber kaynaklarına olan güvenini sarsarken, aynı zamanda gazetecilerin sorumluluklarını yerine getirmesini de zorlaştırıyor. Dijital çağda hızla yayılan haberlerin doğruluğunu kontrol etmenin daha da zorlaşmasıyla birlikte, gazetecilerin etik değerlere olan bağlılığının eskisinden daha kritik hale geldiğini belirtiyor.

Son olarak, Hargreaves, gazetecilerin kamu yararını ön planda tutarak etik ilkelere bağlı kalmasının, demokratik toplumlar için hayati önem taşıdığını vurguluyor. Gazeteciliğin etik kurallara uyması, yalnızca mesleğin saygınlığını korumak için değil, aynı zamanda halkın doğru ve güvenilir bilgiye ulaşması için de gerekli bir unsur olarak öne çıkıyor.